

Alle Lande, ikke mindst i Europa, hvor tre Fjerdedele af Omsætningen finder Sted mellem de europæiske Lande indbyrdes, mærker nu en Utryghedsfølelse i Modsætning til den Tid, hvor Handelstraktaterne regulerede Handelen.

Den internationale Handels nuværende Stilling er en Følge af de alvorlige Begivenheder, der siden Juli 1931 har kendetegnet den monetære og finansielle Situation. En Løsning af de finansielle Spørgsmaal og en Ordning af Landenes Pengevæsen er en væsentlig Betingelse for en Bedring af Handelen. Komitéen hilser derfor med Glæde de Planer, der har været fremme om at løse Pengeproblemet gennem international Aftale. Medens man afventer Løsningen af dette Spørgsmaal, bør de bestaaende Handelstraktater saavidt muligt respekteres; Restriktionerne bør kun anvendes som midlertidige Foranstaltninger og med tilbørlig Hensyntagen til andre Lande. Hvis Velstand skal genoprettes, maa den internationale Handel genoplives.

Med Hensyn til Mestbegunstigelsesklausulen udtaler Komitéen, at den, uanset de Krænkelser af den, der for Tiden finder Sted, normalt bør anvendes i Toldforhold, og at den Bortfald vilde føre til Forvirring og uberegnelige Vanskeligheder. Komitéen mener, at man — for at bevare Mestbegunstigelsesprincippet — under de nuværende ekstraordinære Forhold maa indrømme saadanne Undtagelser, der er nødvendige til Løsning af særlige Vanskeligheder. Der bør kun være Tale om klart afgrænsede Undtagelser, der forelægges Trediestater for at erholde deres Samtykke.

Komitéen udtaler endelig, at det er let at kritisere, og at den ikke ønsker at rette utilstrækkeligt overvejede Bebrejdelser mod de Mænd, der bærer det tunge Ansvar for Ledelsen af deres Lands Anliggender. Mange af Komitéens Medlemmer maa selv daglig i deres Hjemlande under Begivenhedernes Pres tage Skridt, som de, naar de mødes i Genève, finder kun har bragt ringe Fordel, men medført alvorlige Vanskeligheder.

Kun internationalt Samarbejde kan hjælpe Verden, og Komitéen ser visse Tegn, der giver Haab om en Bedring i den nærmeste Fremtid. Den udtalte saaledes Haabet om, at den politiske Gæld maatte blive endelig ordnet paa Lausannekonferencen; og med Hensyn til den private Gæld henvises til, at der allerede er sluttet en Række Aftaler mellem Kreditorer og Debitorer. Endelig anføres ogsaa den internationale Arbejdskonferences Beslutning vedrørende Sammenkaldelsen af en økonomisk Konference, og de Samtaler, der har fundet Sted angaaende Hjælp til Midt- og Østeuropa. En modig og aaben Politik for internationalt Samarbejde og Samvirke paa internationalt Grundlag er mere nødvendig i Dag end nogensinde før.

Som det fremgaar af det foregaaende, fremkommer Komitéen ikke med noget positivt Program angaaende eventuelle Skridt til Forbedring af den økonomiske Situation.

Derimod har Direktøren for det internationale Arbejdsbureau den 5. Maj 1932 tilstillet Generalsekretæren Ordlyden af en Beslutning, vedtaget paa den 16. internationale Arbejdskonference. Konferencen anmoder deri Sekretariatet om at ville henvende Raadets og alle Forbundets og Arbejdsorganisationens Medlemmers Opmærksomhed paa følgende Forslag:

1. at det overdrages Regeringsdelegerede at affatte en Liste over store internationale Arbejder vedrørende Produktionens Hjælpemidler og store nationale Arbejder, der kan antages at fremme de deri interesserede Landes almindelige økonomiske Udvikling, og at der træffes Foranstaltninger til de nødvendige finansielle Arrangementer samt til, at disse Arbejder snarest kan bringes til Udførelse;
2. at Folkeforbundet og Arbejdsorganisationen indbydes til Lausannekonferencen;
3. at Staterne i indbyrdes Forstaaelse tager Skridt til at løse Valuta- og Kreditproblemerne og lægge Grunden til et stabilt internationalt Møntsystem;